

KoreaKontoret 9 - Cosplay

Siden 1980'erne har unge eksempelvis fra Japan, USA, men også Danmark cosplayet karakterer blandt andet, men ikke udelukkende, blandt andet fra manga, anime og videospil. Cosplay er en forkortelse for Costume Play. Ordet... Der er lidt diskussion om, hvor cosplay kommer fra, og hvor ordet kommer frem. Det blev vist nok skabt engang i 1980'erne af en japaner, der havde været til en amerikanske science fiction convention og her havde set fans, der var klædt ud som karakterer fra eksempelvis Star Trek eller andre universer. Og den her lille anekdote, den fortæller meget godt om, hvor viklet ind og ud af hinanden cosplay er. Det er ikke bare noget fra Japan. Det er noget alle steder fra, og som inspirerer på kryds og tværs. Og det er meget det, vi skal tale om i dag. Cosplay og de her globale inspirationer kan vi kalde for. Med mig til at tale om det, der har jeg Lea også kendt som "Mirazie Cosplay".

Nu skal du med ind i en verden af musik, film, spil og tegneserier, som ikke lige ligner det, du er vant til fra Marvel og Hollywood. Her dyrker Martin Petersen og hans venner asiatisk populærkultur. Vilde universer fra Kina, Japan og Korea. Og selv om det måske lyder fremmed, kan du godt finde kostumer og 3D-briller frem, for lige om lidt bliver du også fanget ind. Martin Petersen er forsker med et kontor på Nationalmuseet. Som studerende blev han tvunget til noribang mindst 100 gangen, og siden dengang har han brugt det meste af sin tid på at studere de kulørte fænomener fra det fjerne Østen. Og nå ja, noribang er koreansk karaoke. Men det skal han nok fortælle dig om. For i denne programserie inviterer Martin dig med indenfor i KoreaKontoret.

Hvad laver en cosplayer? Ja, for mange cosplayer, tænker jeg umiddelbart, at mit indtryk er, at det starter med inspiration fra en serie. Vi kan jo - jeg synes godt, vi kan bruge ordet "kærlighed" til en karakter, til et univers, som så den her kærlighed, den her energi, bliver kanaliseret ind i - ofte at skabe et kostume helt fra bunden. Ikke nødvendigvis, men det kan det ofte være. Og så ja, så tager cosplayer for eksempel på fotoshoot, hvor de genskaber scener fra, ja, manga, anime og computerspil eller alt muligt andet, digter videre på karakterer, på design og fortællinger, men i høj grad også improviserer med cosplay-partnere og selvfølgelig også fotografer. Disse fotografier, de bliver selvfølgelig så efterfølgende tit delt, blandt andet på sociale medier som Facebook, Instagram og Twitter. Men cosplayere har også forskellige offline fællesskaber, og det første jeg tænker på, der er jo selvfølgelig flere former for

fællesskaber, men altså ét af dem er conventions, conner, ligesom denne her science-fiction con i USA, jeg startede med at nævne. På de danske conventions, som er centreret omkring cosplay og også ofte i japansk popkultur, der møder de andre unge, der cosplayer manga, basketstjerner, kæmperoboter, ninjaer, Disney prinsesser. Ja altså. Listen er uendelig i en hvirvelvind af fanmangastande, videospilzoner og boder japansk merchandise. Men de konkurrerer også på scener eller i hvert fald optræder på scener og får nye venner, der cosplayer samme serier. Sådan helt afslutningsvis på denne her lidt lange introduktion, kan man sige, altså sådan som jeg ser det i hvert fald, at cosplayere de er nogle performere, der bevæger sig mellem mennesker og medie, krop og billede, virkelighed og drøm. Sådan ser jeg det i hvert fald lidt. Det er jo sådan set lidt et forsøg på at sætte ord på det. Nå, det blev meget langt, Lea. Og det er virkeligheden ikke mig, der skal holde helt lange oplæg om cosplay, men du er med for at fortælle om det. Kan du nogenlunde genkende cosplay og dig selv i denne her introduktion eller nogle andre ting, du sad og tænkte på undervejs?

Jamen, jeg synes, det er en rigtig fin præstation, du har lavet. Hvor vi både kommer også lidt rundt omkring og faktisk også omtaler mange af de punkter, som tit bliver oversat i konventionelle medier. Der bliver det nemlig meget gjort til den der virkelighedsflugt, hvor man flygter fra det, man har i hverdagen. Det er det altså ikke. Det er et kunstnerisk udtryk for rigtig, rigtig mange. Og så er der selvfølgelig også lidt denne her: "Ej, det er bare så sejt at være noget fra Star Wars!" Eller et eller andet. Så har man det sjovt med det og med andre. Men det er ikke en flugt, som der er nogen medier, der gerne vil gøre det til.

Nej, og det er heller ikke kun Japan, kan man sige. Altså nu handler den her programserie meget om Østasien, men i virkeligheden cosplay er i høj grad Japan, men ikke udelukkende. Altså hvor er Japan henne for dig, for eksempel, i forhold til cosplay? Det er det mest universer fra Japan, der inspirerer dig eller hvordan ser det ud med det?

Det har egentlig ændret sig lidt, fordi jeg har cosplayet i 16 år, tror jeg snart, vi er oppe på.

Det skal vi også høre lidt om tænker jeg.

Ja, der er sket meget. Men jeg har cosplayet i rigtig mange år og til at starte med, der var det næsten udelukkende fra japanske anime og manga, jeg cosplayed fra. Der gik faktisk ret lang tid, inden det var noget vestligt, jeg tog op, og der var sådan Disney prinsesser og så videre.

Kan du huske, hvad var det første univers eller karakter eller hvad, hvor startede det for dig? Hvad var det, der ligesom fik dig til at skabe et cosplay? Hvad var det for en serie vandt, og hvad var det lige, den kunne?

Jamen, det var egentlig Chrno Crusade, som er en anime-manga. Som bare talte til mig. Det var en af de første animer og mangaer, jeg i det hele taget så og læste. Og så blev jeg bare lidt forelsket i hovedpersonen. Jeg havde allerede været lidt til conventions, så jeg var lidt fanget af det her "Ej, cosplay, så kunne man gå på scenen. Ej, hvor spændende!" og det kunne jeg altid godt lide, og så var det ligesom startskuddet. Jamen, der var noget, jeg elskede. Det gav mig nogle muligheder for at både lave kostumer og optræde med det og mødes med folk. Så var det da det, jeg gjorde. Og det kostume brugte jeg i de første tre, tror jeg. Der gik ret lang tid, inden det faktisk røg på hylden. Og det er da også et kostume, jeg efter 10 år, så genlavede jeg det faktisk, fordi det stadig bare har sådan en stor plads for mig.

Hvad med serien her? Har den stadigvæk en stadig en stor plads for dig?

Helt klart!

Hvad, kan du sætte ord på, hvad denne her manga-anime, hvad er det ved den, der fanger dig?

Det egentlig lige så meget hovedpersonen og hendes syn på livet, fordi hun har en kontrakt med en dæmon, så hver gang han bruger sin kræfter, så ryger lidt af hendes livsenergi. Så han bruger basically hende som et batteri, hendes livskraft som et batteri. Det er altså gjort, hun har fået denne her mentalitet med, jamen, jeg bliver nødt til at leve nu, for jeg ved aldrig, hvornår mit liv stopper, så jeg må bare gøre, hvad jeg kan nu, og så lade være med at kigge mig tilbage. Og det er bare noget der altid har haft slået rimelig godt igennem ved mig, og så var jeg igennem en periode i mit liv, hvor det gav

ekstra meget mening, den der med "Okay, jamen lad os bevæge os frem. Og så er det det, vi ligesom fokuserer på uden at kigge tilbage og fortryde."

Så når du taler netop om, at cosplay er ikke bare en flugt fra virkeligheden - vi kan jo alle sammen godt nogen gange have lyst til at forsvinde lidt fra virkeligheden. Det tænker jeg vi alle sammen godt kan genkende. Men er du brugte ordet, at det var et kunstnerisk projekt eller noget kunstnerisk. Så for dig har denne her karakter, har også været en eller anden form for...

Inspiration, ja.

Inspiration, men også noget med at give udtryk videre til andre. Eller hvad? Er det også noget med at dele disse fortællinger med andre? Altså hvor er det henne i forhold til at...? Det er selvfølgelig personligt kunstnerisk projekt, men er der også noget med at dele med andre i det?

Jeg tror at for mig lige præcis den del af det, den er meget mere personlig, hvor at de laver noget, der betyder noget for mig, og så vil jeg gerne dele det med andre i verden på den måde, hvor jeg gerne vil vise, hvad jeg har lavet, og hvordan jeg laver det og hjælpe andre med at komme i gang med det. Men ikke nødvendigvis fortælle min personlige historie. Hvis man kan sige det sådan? Jeg vil gerne fortælle en historie og måske inspirere andre med mine optrædener. Men hele den personlige rejse, jeg selv har været på, det er sådan lidt min på en eller anden måde.

Jeg hørte det heller ikke som en personlig historie. Jeg hørte det netop også som... Jeg ved ikke, universel fortælling? Der er en eller anden fortælling, som det er jo noget af af det, der karakteriserer kunstneriske udtryk, at de kan ramme os allesammen på vidt forskellige måder i virkeligheden. Så ja. Nå nu fik vi brugt lidt tid på den allerførste karakter. Kan du sådan give et et blik? Du kan så kigge tilbage på en ret pæn del af dansk cosplays historie. Lyder det næsten som, ikke? Du har været med en del år? Hvad? Ja. Hvordan har det danske cosplay miljø? Hvordan har det været de sidste - ja, hvor mange år er det siden du du startede, siger du?

Det var de der 16 år noget i den stil. Det er blevet meget større. Det er den meget korte version af den, fordi da jeg startede med at gå til conventions og lave cosplay, der var

ambitionsniveauet meget lavt. I hvert fald for det generelle niveau. Der var ikke det, der med dit første kostume skulle være så stort og så videre, og det ene og det andet, som jeg lidt oplever, at der godt kan være en oplevelse af, at det skal være i dag, fordi vi har fået sociale medier, der lige pludselig bare viser, hvor store kostumer ud over det hele. Og "Det her var mit første kostume, og det brugte jeg et år på, og det er bare tre gange større end mig". Og altså, verden er blevet større, og det er ambitionerne også. Så da jeg startede med at lave cosplay, så kom vi størstedelen af os nærmest i kostumer, vi havde lavet hjemme ved mor og fået hjælp til at lave det. Og det var fint, og det var vi fælles om og havde det godt med, og det betyder ikke så meget. Hvor i dag oplever jeg et højere pres? Ikke nødvendigvis fra andre, men som nye cosplayer ligger på sig selv med, at de skal starte stort. Der er ikke den samme læringskurve, som jeg oplevede der var dengang. Der var der lidt mere plads til, at man også bare arbejdede med sig selv og hyggede sig og havde det sjovt. Og nu er der flere ambitioner i spille også. Og det ser jeg også sociale medier som værende en stor del af grunden til, fordi vi viser hinanden så meget mere, og det er blevet, forstå mig ret, nemmere at få fat i gode ting og gøre gode ting. For dengang jeg startede, der var det nærmest et mareridt bare for en pæn paryk. Hvor at nu, der kan du altså finde - bare ved en googlesøgning, får du jo de første 50 butikker, der faktisk har flotte parykker.

Kan du holde et eksempel på et projekt, du har kastet ud i, som blev så kæmpestor, som du beskriver, det kan være en stejl læringskurve for nogle af dem, der er helt nye? Har du selv kastet ud i nogle kæmpe, altså meget omfattende kostumer cosplays?

Ja (de griner). Jeg har også lært på den hårde måde at prøve at tackle det på en måde, så jeg ikke knækker nakken fuldstændig på det. Fordi jeg havde et kostume engang, hvor jeg anede ikke, hvordan jeg skulle starte. Overhovedet. Så der gik et halvt år, hvor jeg bare gik og kiggede på kostume og prøver ligesom bare kløede mig i hovedet og var sådan: "Hvad skal jeg gøre? Og jeg forstår det ikke." Men der har jeg en deadline med en partner, hvor vi skulle optræde. Så skulle der jo bare laves noget, og det resulterede i, at jeg de sidste... Den sidste måned ellers noget, der måtte jeg bare smække et eller andet sammen. Der er slet ikke blev, som jeg havde forestillet mig, at det skulle blive. Og selv om det fungerede fint på scenen, så var det ærlig talt noget lort i forhold til, hvad jeg også gerne ville have lavet til at starte med. Så efter det har jeg ligesom lært at sige "Jamen, jeg kan nogle ting. De ting skal jeg bringe i spil, når jeg laver et kostume. Og så er der de få punkter, hvor jeg udfordrer mig selv." Og lige nu er jeg i gang i et

kæmpe, kæmpe projekt, en sådan Snehvide designerdukke, hvor jeg griber en masse forskellige nye teknikker af, men som alligevel minder om noget jeg har lavet før, så det ikke bare er stort, vildt og skræmmende. Men så jeg har en idé om, hvordan griber jeg det her an? Hvorimod jeg har så 16 års erfaring, jeg kan bygge oven på. Men der er mange, der også starter på den der "Det er det her kostume, jeg vil lave!", og så starter man der uden at vide, hvordan og huh!

Det er til at knække nakken på?

Det er hårdt nogle gange. I hvert fald set nogle nye cosplayer kæmpe mere, end jeg føler, de burde. Men det er så igen min... Jeg synes, det skal være sjovt.

Nu har vi allerede talt om indtil flere af de nye kostumer, jeg tænker som lytter, er man blevet helt nysgerrig på at se dem. Kan man, mens man lytter med her, kan man finde det nogle steder nogle af de kostumer, du taler om?

Sagtens. Ja, jeg vil næsten anbefale, at man kigger på min instagram hvis det endelig er. @miraziecosplay.

Hermed videregivet. Så kan vi fortsætte med den ret væsentlige oplysning, hvis man gerne vil sidde og bladere igennem. Er dit allerførste cosplay, er det også noget, hvis man når scrolle helt ned i bunden?

Ja, jeg har lavet sådan et sammenligningsbillede på et eller andet tidspunkt, hvor jeg ligesom siger "Det var mit første. Det er den version, jeg lavede ti år efter". Så jeg også kan se, hvor meget jeg faktisk har rykket mig.

Fantastisk. Nu nævnte du det her med, at du skabte et kostume i dit cosplay sammen med en anden til en optræden. Hvad er det for noget? Altså hvad der sker og til en optræden? Og hvordan ser de ud? Hvordan laver man sådan en optræden? Hvad udtrykker man der?

Ja... Nå, første punkt (griner) Nej, der er selvfølgelig mere i det. Det er jo stort set to små teaterstykker vi laver. Så det er alt lige fra kostumer til storyline, altså plottet i det her. Oftest to et halvt minut lange teaterstykker. Det er kulisser. Det er drejebogen. Det

er lyd. Det er alt, som vi overhovedet gerne vil have med i det her. Så det er faktisk ret omfattende. Og det er jo også bare noget man griber an og ligesom lærer, og man ser nogle cosplayer og nogle andre, der har optrådt til lignende shows. Og så starter man lidt med historien. Hvad er det vi gerne vil lave? Skal der skiftes nogle kostumer undervejs, eller har vi det samme på? Hvilke karakterer er der med? Hvordan kender de hinanden? Skriver en historie, som man så kan - jamen acte ud fra.

Det her projekt du fortalte om, at der var kæmpestort. Hvad var det for et konkret...? Hvad var det for et konkret, en serie eller hvad? Hvor havde taget det univers fra så at sige?

Jamen, det er en serie, der hedder Claymore, og jeg skulle være en dæmon. Så det var med et vingefang på tre meter, jeg skulle have lavet...

Som du syede helt, helt, helt alene derhjemme eller hvad?

Ja... De blev ikke blev syet, men de blev lavet der hjemme i min lille 23 kvadratmeter lejlighed.

Ja, så halvdelen af lejligheden var vinger.

Det var faktisk hele lejligheden faktisk. Og så var det som bodysuit, der skulle være lilla, men lidt hudagtigt, men med sådan lidt dæmontekstur. Det var meget væk fra, hvad jeg ellers har lavet af syarbejde. Så derfor var det også en kæmpe transformation og udfordring for mig, fordi det ikke er det, jeg har grebet fat i tidligere.

Men selve skuespilsdelen. Altså hvordan forholder det sig? Du nævner så den her Claymore. Er det så serie, der har betydet meget for dig? Altså hvad var det karaktererne eller universet? Hvad var det, der tiltrak dig ved Claymore, der som gjorde, at du havde lyst til at lave det til denne her optræden her?

Altså vi kunne godt lide serien begge to. Og det i sig selv plejer at være en rimelig god faktor...

Det er en god start!

...hvor man siger: "Nå, hvad har vi til fælles? Vi vil gerne lave noget sammen. Nå, den her kan vi godt lide". Og det var egentlig lidt det, der satte gang i det. Det var mig og min veninde, der ligesom sagde: "Vi ville gerne lave noget sammen". Og så snakkede vi om frem og tilbage: "Hvad kan vi lave? Hvad har vi en fælles interesse, som vi godt kan lide? Og hvad kan vi lave af historier?" Fordi vi vidste godt, vi ville deltage til denne her kinesiske kvalifikation, faktisk. Og der var nogle regler, man skulle overholde. Jeg kan faktisk ikke engang huske, at man må tage vestlige ting med dertil. Det bliver lidt i tvivl om på stående fod. Det har man i hvert fald måtte efterfølgende, men i starten...

Claymore, det var japansk?

Det er japansk, yes. Så der besluttede vi os for, at det ville vi gerne. Og der er de her to karakterer, hvor vi faktisk kan lave noget ret lækkert med. Vi kan lave lidt kamp og lidt dramatisk og alt muligt, så det var det, vi kastede os over og besluttede os for, at vi ville gøre. Og det gik så meget fint.

Og så har vi sådan set allerede her stille og roligt slentret over i det næste. Altså, vi har fået et lidt et indtryk af dansk cosplay, som er vokset. Men jeg gætter på stadigvæk. Når vi siger vokset, så - er det er det nogle tusinde, der er aktiv som cosplayer i Danmark? Eller det kan jo altid være svært at sætte præcise tal på. Men hvis vi ser nogle tusinde, så er det ikke helt forkert, eller hvad tænker du?

Altså J-Popcon der er den ældste convention, som også var min første. I de første år jeg var der, var der et par hundrede mennesker. Hvor er det sidste gang, det blev afholdt, der var der 3-5000? Og det var til en københavnsk convension, så der også sidder nogen rundt i landet, der så ikke lige har kunne komme af sted den weekend eller sådan...

Der er lidt flere, end dem der dukkede op, selvfølgelig.

Det er vokset ret godt siden da.

Men det giver os lidt en fornemmelse af dansk cosplay. Der er trods alt en ret stor gruppe af primært unge, ikke?

Jaaaaghr...

Nej?

Jeg synes egentlig, at hvis man skal tage som midtaldre, og så er det vist en 25-26 år, tror jeg. Så der er stadig en del oppe i alderen ligesom mig (griner). Men der er selvfølgelig også nye, der kommer til hele tiden, men det er ikke så unge, som mange har en tendens til at tro, fordi det netop kræver en vis form for indkomst, hvis man skal enten lave eller købe kostumer. Og oftest hvis man ja vil lave det også og sådan noget.

Det er vel heller ikke helt gratis sådan en dæmonvinge, der fylder en hel lejlighed på 25 kvadratmeter?

Det er så faktisk en af de billigere ting, jeg har lavet for at kunne lave det andet i affaldsposer. Men nogle af mine andre ting har altså været oppe og koste, i hvert fald 5.000 for et kostume. Det er lidt svært at gøre på avis-indkomst. Jeg kan sikkert lade sig gøre, men det er svært.

Men denne her dæmonvinge og Claymore og dig og din cosplay-partner i tog så til Kina.

Ja, vi var heldige, at vi vandt kvalifikationen til denne her kinesiske convention, hvor vi så kom... Jamen, blev inviteret over...

Var det sådan en slags Danmarksmesterskaber i cosplay eller hvordan? Hvordan vil du ligesom oversætte det for dem, der ikke har været til en convention? Altså er det en dansk national konkurrence, eller?

Ja, altså alle kan deltage i de her konkurrencer. Men det er så også der, hvor den begynder at blive lidt svær, fordi der er flere konkurrencer i udlandet. Og der er en konkurrence, der har ry for at være sådan Europamesterskaberne og en anden i Japan, der har ry for at være som Verdensmesterskaberne, fordi den i Japan fokuserer på hele verden. Den i Frankrig fokuserer på Europa. Men ud over det, så er der altså også en hel masse andre conventions som for eksempel denne her i Kina, som egentlig bare gerne vil invitere nogle til fra de lande, de lige har haft mulighed for at lave aftaler med.

Og det er der også i Norge og England og alt muligt, så det er lidt svært at sige, at det der var... Ja, det er ikke ligesom med sport på samme måde, vil jeg sige. Så det er egentlig mere forhandlinger: Hvem har lavet aftaler med, så de kan få den kvalifikation til deres convention. Hvis det giver mening på nogen måde?

Det giver mening, ja.

Men den med J-popcon det er den, der har ry for at være "Danmarksmesterskaberne", fordi det er der, der har været de fleste kvalifikationer, og niveauet oftest har været højest. Så ja.

Og der bragede I så igennem med jeres Claymore cosplay.

Der er i hvert fald fremvist noget, der passede lige til det.

Ja, sådan kan vi også sige det selvfølgelig og fik dermed en tur til Kina. Og kan du prøve at tage os med til turen til Kina? Altså hvad var din sådan umiddelbare oplevelse af at komme til cosplay i Kina? Jeg sidder faktisk med nogle fotografier fra - du har også været i Japan, det kommer vi forhåbentlig også ind på - et fotografi, hvor man ser dig og din cosplay-partner omgivet af politiofficerer. Du har også sendt mig en række andre fotografier, hvor man ser jer på en scene omgivet af et hav af mennesker. Hvad var det for et sted? Altså cosplay i Kina, hvad var det for et sted at være?

Lige præcis de billeder du beskriver, det er faktisk, hvor jeg var af sted året forinden. Hvor at vi, mig og min anden partner, vi var de første vestlige, der kom som cosplayer til den convention.

Det er lidt sejt. I har introduceret Kina for vestlig cosplay. Det er der ikke mange, der kan sige.

Det var lidt cool. Også meget grov pensel at male det med, men ja... Så siger vi, det var det vi gjorde.

Ja, det må vi godt.

Men det var jo, det var kæmpestort. Det var den bedste måde, jeg kan sige det på. Fordi i Danmark er vi vant til at være lidt mere sådan Valby Kulturhus eller inde i Øksnehallen, og det er fint og intimt på en eller anden måde, hvor det kun er nørder, der er der og oftest som også er cosplayer. Så der føler man, man går lidt i sin egen bobbel. Hvor ved denne her kinesiske convention, der hedder CICAF, da er der næsten ingen andre cosplayer. De eneste cosplayer vi så, var stort set dem, der var nede backstage og deltog i konkurrencer. Der var ikke rigtig nogen, der gik rundt og bare var der og nød at være der eller noget. Det var mere børnefamilier, der faktisk var der. Der var det mere sådan et holiday event, man tog til med familien. Og så kiggede man på nogle af de nye spil, der ligesom var udkommet, og hvad der nu var af forskellige aktiviteter. Vi havde så taget Disney-prinsessekjoler med og ligesom tænkte: "Nå men det er så noget alle kan forholde sig til. Det prøver vi sgu." Jeg var Ariel, og min veninde var så Belle. Og vi var egentlig ikke særligt friske på bare at være fanget nede backstage sådan flere dage i træk. Så vi var sådan "Nå, men vi vil op at se noget. Det kan godt være, at vi i kostumer, jamen så må de jo kigge lidt. Ikke noget, vi ikke har prøvet før!" Så vi gik op, og det var så der den vilde oplevelse ligesom begyndte, fordi min oplevelse var lidt, at de ikke var så vant til at se cosplayere, og samtidig var de heller ikke vant til at se Disney cosplays. Som de jo kendte. De er jo voksede op med Disney på samme måde, som vi er. Så lige pludselig stod der - jamen to Disney-prinsesser, så vi kunne næsten ikke få lov til at gå en meter uden at blive stoppet og få taget billeder. Så vi endte faktisk med at tage sensationer, og hvor vi gik op, stillede os et sted, fik taget en hel masse billeder, og folk stod i kø og begyndte at smide deres børn over til os. "Tage mit barn, tag billeder med det!". "Nå okay." Så står man der med et fremmed barn i armene og smiler prinsesseagtigt. Og efter 10 minutter, så havde vi heldigvis nogle fantastiske hjælpere med der ligesom hev os videre til det næste sted, hvor vi så kunne parkere os selv og stå og tage billeder der. Så det var virkelig fem minutters berømmelse, som man havde fordi... puh! Det var vildt!

Og noget helt andet end cosplaymiljøet i Danmark, lyder det som. Så har du og I også været i Japan, ved jeg. Er det lidt på samme måde som det kinesiske eller? Altså jeg har selv været i Japan nogle gange, og der er jo nogle kæmpe fanmiljøer i hvert fald. Og så er der også hele det kommercielle uden omkring og det performativ, så mit umiddelbare indtryk er, at Japan er det altså - bare de her amatør- og tegneseriekunstnere, når de mødes; det er jo hundredetusindvis af mennesker, og af dem er det titusindvis af tegneseriekunstnere, der mødes. Så er det ikke - det er ikke

børnefamilierne. Det er fansene og nørderne, der mødes der. Men hvad var din oplevelse af at komme til Japan, som cosplayer og være på en convention?

Se det er jo så der, hvor den bliver lidt tricky, fordi World Cosplay Summit, som jeg var til det er egentlig ikke en convention. Det er mere sådan et promovringsevent, kan man vel godt kalde det. Så det var ikke en convention, vi som sådan var en del af. Det var mere, hvor der var arrangeret nogle aktiviteter for os, for vi skulle ud og besøge nogle sponsorer, og vi skulle lave nogle parader og sådan lidt forskelligt. Så det var lidt et andet setup. Men der var for eksempel, hvor vi skulle gå en parade, hvor der var altså også bare stimlede folk sammen på en 500 meter lang strækning. Der stod og bare folk i begge sider, og så skulle man bare gå og smiler og vinke. Og netop sådan hej okay!

Jeg tror, vi har et billede her, og hvad er det man ser her?

Jamen, der ser man mig og min partner, der simpelthen går og er Zelda og Hilda fra Zelda-spillene. Og går og smiler og vinker i en lang række sammen med alle de andre cosplayer, der er med til det her. Det er jo et kæmpe internationalt event, hvor der er 47 lande, tror jeg, fra rundt i verden. Og så ja... Folk på begge sider, der står med telefoner og kameraer, og simpelthen tager billeder og filmer. Det er, hvad vi ser på billedet der.

Altså her til allersidst: Har du et råd til nogen, der har lyst til at blive cosplayer, og vil du til allersidste også fortælle om den lyd, vi kommer til at høre som outro?

Jamen, godt råd: Gør det for dig selv. Lad være med at gøre det for andre. Lad være med at gøre det, fordi du tror, at du kan blive stor inden for det, fordi det er så få, der bliver det. Og det er der, man knækker nakken mange gange.

Lad være med at se for meget på din dæmonvinge, ikke? (griner)

Gør det, fordi du selv vil det, og fordi du nyder det, og fordi du føler, at du får noget ud af det. Og så hyg dig med nogle venner om det, men lad være med at føle, du skal leve op til en anden standard, som internettet sætter.

(Outro spiller) This is our starting point for taking the world. Lets make them pay for dragging us down like this. There was once a man suited for holding the lands.

Så er der outroen. Hvad skal vi høre?

Jamen, det er jo så egentlig et klip fra en af de optrædere, jeg har lavet, som jeg var i Japan med. Sammen med min veninde. Det er faktisk de stemmer, der er blevet lavet til, det er min veninde og en anden veninde, der har indspillet den.

Så er deres stemmer, man kan høre?

Så det er dem, man kan høre. Det er nogle, vi selv har lavet, og så har min partner mikset så lyden med noget baggrundsmusik og satte hele stemningen for det. Da holdte jeg mig pænt ude af redigeringsprocessen, fordi det er ikke min force. Der var hun langt bedre end jeg er.

Kan man finde den her video også i stedet på nettet?

Ja, det ligger - jeg tror både, jeg linker til det selv rundt omkring på mine sociale medier og så ellers på YouTube.

Mange tak skal du have. Det var KoreaKontoret. I dag havde jeg besøg af Lea "Mirazie Cosplay", der er en af Danmarks, ja, længst og mest aktive cosplayer.

Aghr...

Ja, nu ikke skal vi ikke overdrive for hvor meget - der er dansk cosplayer. Kan vi tage den sådan?

Ja, jeg er en dansk cosplayer, det er rigtigt. (griner)

Programmet, det er produceret af Nationalmuseet for Radio Loud. Du kan finde hele serien på vorestid.dk, eller hvor du normalt finder dine podcasts. Mit navn er Martin Petersen. På genhør.